

УДК 001; 35; 351/354; 323, 334.02; 336.

Мартиненко Володимир Федорович

професор кафедри обліку, оподаткування,
публічного управління та адміністрування,
Криворізького національного університету,
доктор наук з державного управління, професор

РОЗРОБЛЕННЯ, УХВАЛЕННЯ Й РЕАЛІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ

Анотація. У статті обґрунтовується потреба вдосконалення процедури розроблення, ухвалення й реалізації управлінських рішень в інформаційній економіці.

Ключові слова: інформаційна економіка, публічне рішення, виклики сучасності, алгоритм, процедура, гарантії, інститути громадянського суспільства.

Мартыненко В.Ф. Разработка, принятие и реализация решений публичного управления в информационной экономике

Аннотация. В статье обосновывается необходимость совершенствования процедуры разработки, принятия и реализации управленческих решений в информационной экономике.

Ключевые слова: информационная экономика, публичное решение, вызовы современности, процедура, гарантии, институты гражданского общества.

Martynenko V.F. Development, adoption and implementation of public management decisions in the information economy

Annotation. The article substantiates the need to improve the procedure for the development, adoption and implementation of managerial decisions in the information economy.

Key words: information economy, public decision, challenges of the present, procedure, guarantees, institutions of civil society.

Постановка проблеми в загальному вигляді. На сучасному етапі формується нова парадигма розвитку національних держав, громадянського суспільства, міжнародних відносин, розвитку особистості та ін. Кардинальних змін зазнають усі сфери суспільного розвитку – економічна, політична, соціальна, демографічна, екологічна, гео економічна, міжнародна та ін. Особливо слід відзначити нову якість економіки, що набуває інформаційного характеру та потребує розроблення нових підходів у формуванні механізмів управління суспільним розвитком. У науковій літературі сучасні проблеми розроблення, ухвалення й реалізації

управлінських рішень розглядаються без відповідного взаємозв'язку і взаємозалежності, що значно знижує загальну ефективність рішень публічного управління в умовах становлення інформаційної економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми розроблення й реалізації управлінських рішень як складової державного управління досліджували різні вчені. Це, зокрема, О.Амосов, В.Бакуменко, Л.Гордієнко, А.Дегтяр, В.Князєв, Н.Нижник, О.Половцев та ін. Значний внесок у дослідження проблеми становлення та розвитку інформаційної економіки зробили вітчизняні та зарубіжні вчені, зокрема С. Андрєєв, Д. Белл, П.Друкер, Я.Жаліло, М. Кастельс, Е. Тоффлер та ін.

У наукових вітчизняних і зарубіжних публікаціях досліджуються процедури управлінських рішень. Їх розрізняють за такою класифікацією: за функціональним змістом, характером завдань, які вирішуються (за сферою дій); за рівнями ієрархії системи управління; за характером організації розроблення; за причинами виникнення; за вихідними методами розроблення; за організаційним оформленням. Крім того, виокремлюють **етап підготовки управлінського рішення** (визначення цілі (сукупності цілей); збір і аналіз інформації про завдання, що підлягає вирішенню; визначення, прогнозування розвитку ситуації і формування проблем; генерування варіантів можливих управлінських рішень; формування критеріїв і вибір ефективних варіантів управлінських рішень); **етап ухвалення й реалізації управлінського рішення**, що передбачає ухвалення рішення, вибір одного, найбільш ефективного варіанта дій); доведення управлінських рішень до виконавців; складання плану реалізації управлінських рішень; організація виконання управлінських рішень; контроль за виконанням управлінського рішення. Процедура розроблення має три етапи (цілевиявлення, розроблення й ухвалення рішень, організація виконання і контроль) [1].

Виділення не вирішених раніше частини загальної проблеми.

В українській науковій літературі недостатньо уваги надається аналізу процесів становлення інформаційної економіки в умовах глобальних викликів.

Формулювання цілей статті. Мета статті – обґрунтувати потребу якісної зміни розроблення управлінських рішень в інформаційній економіці в умовах глобальних викликів ХХІ століття.

Виклад основного матеріалу. Під інформаційною економікою розуміють мережеву економіку, у якій більша частина ВВП забезпечується діяльністю з виробництва, оброблення, зберігання й поширення інформації та знань, і більше половини зайнятих беруть участь у цій діяльності. Крім того, у ній провідну роль відіграють електронно-інформаційні технічні засоби зв'язку в розвитку всіх основних сфер економіки. При цьому сама інформація ототожнюється з товарною продукцією та досліджується здебільшого за допомогою статистичних методів [2].

Становлення інформаційної економіки в Україні зумовлює потребу трансформувати основного суб'єкта управління – громадян та інститутів громадянського суспільства, а здатність громадян набувати, нагромаджувати й використовувати інформацію в результаті динамічного розвитку інформаційно-комунікаційних технологій є одним з ключових стимуляторів економічного зростання. Значення цього чинника для економічного зростання підтверджується світовими дослідницькими проектами, відповідно до яких ІКТ створюють приблизно чверть зростання ВВП і 40% зростання продуктивності праці в Європейському Союзі [3].

У науковій літературі зазначається, що інформаційна економіка – це такий тип економіки, де продуктивність і конкурентоспроможність суб'єктів господарювання залежать головним чином від їх здатності генерувати, обробляти й ефективно застосовувати інформацію, засновану на знаннях, у якій інформація є валютою та продуктом. До основних рис,

що характеризують інформаційну економіку, належать глобальність, висока продуктивність та зміна способу отримання прибутку.

Становлення інформаційної економіки в Україні супроводжувалося такими особливостями: по-перше, поява нових виробничих сил, що кардинально змінили матеріально-технічну базу виробництва за рахунок привнесення в неї автоматизації, інформаційних ресурсів та комп'ютерної техніки з глобальною мережею Інтернет; по-друге, інформаційна економіка характеризується впровадженням інформаційних технологій у виробництво, торгівлю та послуги, а також розвиток комп'ютерної мережі Інтернет, що є базою для створення мережевих підприємств і мережевого інтелекту; по-третє, в інформаційній економіці змінюється характер праці, що зумовило виникнення нового виду діяльності – інформаційної та нових форм праці, які характеризуються дистанційністю; по-четверте, в інформаційній економіці відбуваються структурні зміни на макро- та мікроекономічному рівнях. На мікрорівні така зміна означає появу підприємства нового типу, яке функціонує в мережі Інтернет, використовує окремо функціональних та територіально відокремлених робітників, а також майже не має матеріальних активів (віртуальні корпорації) [4].

У наведеній публікації справедливо зазначається, що в інформаційній економіці змінився спосіб отримання прибутку, однак не конкретизується, у чому сутність нового способу. Слід зазначити, що в традиційній економіці ціна товару базувалася на основі суми складових вартості: вартість постійного капіталу, змінного капіталу, доданої вартості. У цьому контексті залежність ціни товару від його вартості була стабілізатором соціально-економічного розвитку. В інформаційній економіці ціна товару (програмні продукти) для покупця формується на інших принципах. Вона не прив'язана до вартості товару, а залежить від інших складових. Вартість товару відшкодовується не за один цикл (як у традиційній економіці), а за багато циклів купівлі-продажу.

Відсутність такої точки опори традиційної економіки, яким була вартість товару, робить інформаційну економіку такою, що постійно змінюється, причому змінні складові визначити однозначно неможливо, що призводить до нестабільності інших процесів. Ідеться про цифрову нерівність – нерівність нового виду, соціальної диференціації, що впливає з різних можливостей використання новітніх інформаційно-комп'ютерних технологій між розвиненими країнами і країнами, що розвиваються, унаслідок суттєвої різниці в темпах зростання обсягів та номенклатури товарів і послуг, які виробляються та надаються за допомогою інформаційно-комп'ютерних технологій.

У науковій літературі справедливо зазначається, що така нерівність негативно впливає на конкурентоздатність України і життєвий рівень її громадян [4]. Крім цього, невизначеність причинно-наслідкового зв'язку між ціною і вартістю товару призводить до невизначеності інших процесів. Ідеться про якісну невизначеність прибутку й загального еквіваленту – грошей інформаційної економіки. Невизначеність інформаційної економіки формує невизначеність грошей – криптовалюти. Криптовалюта – це код, набір цифр і одночасно платіжна одиниця. Добувають цифрові гроші та здійснюють розрахунки за допомогою власних обчислювальних потужностей і спеціального програмного забезпечення. Натомість вони отримують певну кількість електронних грошей, які можна обміняти на будь-яку валюту – долари, євро чи рублі.

Аналіз практики функціонування нової валюти засвідчує такі особливості. У традиційній економіці гроші друкувалися і друкуються тільки відповідними національними банками на спеціальному папері з високими ступенями захисту від підробок. В інформаційній економіці гроші вже не друкуються, а видобуваються багатьма суб'єктами, що мають високу інформаційно-інтелектуально-програмну підготовку й відповідне техніко-технологічне, інформаційне, комп'ютерне тощо забезпечення.

В інформаційній економіці держава втрачає монополію на друкування грошей. Як засвідчує аналіз практики зародження і функціонування криптовалют, поява багатьох суб'єктів, що продукують гроші, призводить до нестабільності курсу цього загального еквіваленту. У результаті курси криптовалют постійно зростають. Так, найбільш популярна з них – біткоїн – у лютому 2015 р. складала вартість 200 доларів США, а 15.09.2018 р. – курс біткоїна вже складав 6549 дол. США [5]. Щодо прогнозів розвитку криптовалюти слід зазначити таке: один із родоначальників венчурного інвестування в США Тім Дрейпер заявив, що популярність і застосування криптовалют упродовж наступних 15 років буде лише збільшуватися. На думку інвестора, упровадження криптовалют в економіку дасть змогу збільшити їх капіталізацію ринку до 100 трлн. дол. США. Усе це здійсниться завдяки тому, що з часом населенню буде потрібна гнучка, децентралізована, безпечна та, головне, світова валюта. Щодо біткоїна, то на думку Дрейпера, його вартість досягне 250 тис. дол. уже до кінця 2022 р. Ураховуючи максимальну кількість монет «цифрового золота», його загальна капіталізація перевищить 50 трлн. дол. США [6].

Таким чином, становлення інформаційної економіки у світі на принципах, що відрізняються від наявної традиційної економіки, на перших етапах її становлення призводить світове господарство в хиткий стан. Світова економіка лише через деякий час може стати стабільною, однак через інші базові засади інформаційна економіка завжди буде більш нестабільною за традиційну.

У цих умовах трансформуються вимоги до процесу розроблення, ухвалення й реалізації управлінських рішень у публічному управлінні в умовах становлення інформаційної економіки. Зміна парадигми інформаційної економіки зумовлює потребу переходу від наздоганяльного до випереджального методу управління, у якому проблеми на майбутні планові періоди передбачаються, розробляються заходи з їх попередження, усунення,

урахування. Продовження використання наздоганяльного методу управління в Україні призведе до незворотних негативних наслідків, що ставлять під загрозу існування незалежної держави Україна.

У цьому контексті розроблення, ухвалення й реалізація управлінських рішень у публічному управлінні мають базуватися на вимогах, що ставляться до інформаційної економіки. Це стосується всіх етапів алгоритму публічного управління в інформаційній економіці. Передусім ідеться про врахування швидкості процесів становлення інформаційної економіки, яка сьогодні дорівнює швидкості роботи Інтернету [7], тобто швидкості світла.

Перехід до превентивного управління зумовлює потребу врахування у процесі розроблення алгоритму публічного управління процесів становлення інформаційної економіки. Ідеться про те, що розвиток економіки і громадянського суспільства в Україні сьогодні потрібно детально планувати на 25-30 років наперед. Планування на 3-5 років гарантовано призведе до негативних наслідків. Детально питання про такий алгоритм розглянуто в численних публікаціях [8; 9; 10]. У цій статті розглянемо деякі особливості розроблення алгоритму публічного управління в інформаційній економіці.

Алгоритм складається з десяти послідовних етапів, які потрібно здійснити. Етапи мають урахувати виклики XXI ст., які ми розглянемо нижче.

Перший етап. Теоретико-методологічні засади управлінського рішення в інформаційній економіці.

Другий етап. Аналіз стану розроблення, ухвалення й реалізації управлінських рішень.

Третій етап. Формування мети управлінського рішення.

Четвертий етап. Прогнозування бажаних і можливих результатів.

П'ятий етап. Суб'єкти розроблення, ухвалення й реалізації управлінських рішень.

Шостий етап. Аналіз стану ресурсів, потенціалу для реалізації управлінських рішень.

Сьомий етап. Дослідження рушійних сил розроблення, ухвалення й реалізації управлінських рішень.

Восьмий етап. Розроблення стратегії й тактики реалізації управлінських рішень.

Дев'ятий етап. Формування системи гарантій реалізації стратегії й тактики управлінських рішень.

Десятий етап. Формування системи оцінювання процесу розроблення, ухвалення та реалізації управлінських рішень.

У розробленні цих етапів мають ураховуватися виклики ХХІ ст.

На першому етапі розглядаються теоретико-методологічні засади публічних рішень в інформаційній економіці. Об'єктом дослідження має бути інформаційна економіка, предметом – публічне управління в умовах інформаційної економіки. Формулюються терміни, визначення, категорії інформаційної економіки, принципи розроблення, ухвалення й реалізації управлінських рішень.

На другому етапі здійснюється аналіз стану розроблення, ухвалення й реалізації управлінських рішень в умовах інформаційної економіки. Потрібно забезпечити об'єктивну оцінку інформаційного розриву в Україні, зумовленого віковими, професійними та іншими чинниками, стану інформаційного забезпечення економіки України, громадянського суспільства, рівня розвитку електронного урядування, технічного, програмного забезпечення, рівня розвитку мережі Інтернет, дати характеристику світових тенденцій розвитку інформаційної сфери, характеристики становлення нової вартості, нового загального еквіваленту тощо.

На третьому етапі здійснюється формування мети управлінського рішення в умовах інформаційної економіки. На державному рівні метою має

бути розвиток інформаційної сфери, усунення диспропорцій, зумовлених різним рівнем інформаційного розвитку передових держав та України, упровадження електронного урядування та його інформаційно-програмного забезпечення тощо.

На **четвертому етапі** здійснюється прогнозування бажаних і можливих результатів реалізації управлінських рішень інформаційної економіки. На цьому етапі прогнозуються позитивні й негативні результати реалізації управлінських рішень. Це потрібно для того, щоб передбачити можливі проблеми ще до того, як вони виникають, тому що після виникнення проблем їх важко ліквідувати, а часом і неможливо. Превентивні заходи мають бути розроблені не тільки для усунення проблем, а насамперед для їх передбачення. У цьому полягає сутність нової процедури розроблення, ухвалення й реалізації публічних рішень в інформаційній економіці. Це потребує детального аналізу минулого періоду розвитку тієї чи іншої сфери, у якому можуть бути закладені проблеми, які тільки «чекають» на свій старт у сучасних умовах. Це потребує аналізу минулого за 50 і більше років. Наприклад, мають прогнозуватися сценарії суспільного розвитку на тривалий період, коли один із суб'єктів – держава чи громадянське суспільство, окремі громадяни, окремі угруповання – захочуть узурпувати владу.

На **п'ятому етапі** аналізуються суб'єкти, які мають брати участь у розробленні, ухваленні й реалізації управлінських рішень в інформаційній економіці. Це особливо стосується участі інститутів громадянського суспільства. Так, для того щоб реформи в суспільстві були сприйняті й реалізовані в процесі їх підготовки, мають брати участь усі інститути громадянського суспільства. Без цього всі реформи будуть успішними на папері, але, як засвідчила українська практика, з реальними негативними наслідками для людей.

На шостому етапі здійснюється аналіз стану ресурсів, потенціалу для реалізації управлінських рішень. Насамперед на цьому етапі потрібно визначитися з термінами «потенціал», «ресурси». Ідеться про те, що на кожному етапі мають уточнюватися терміни, які використовуються в плануванні управлінських рішень на кожному етапі. Наприклад, в Україні часто використовуються терміни, які не відповідають змісту. Так, стверджують, що в Україні значний потенціал, але реальні результати відсутні. Потенціал – це те, що реально використано, а не те, що може бути використано в майбутньому, якщо для цього будуть відповідні умови. У такому разі йдеться тільки про наявність ресурсів, реалізація яких потребує ще відповідних умов, які ще потрібно забезпечити.

При розробленні управлінських рішень має бути встановлено обсяг тих ресурсів, які є, визначено ті ресурси, які потрібні для досягнення поставлених цілей, установити назви й обсяги тих ресурсів, які відсутні для досягнення поставлених цілей. Такий підхід знімає невизначеності при розробленні управлінських рішень, робить їх реальними, а не віртуальними.

На сьомому етапі досліджуються рушійні сили розроблення, ухвалення й реалізації управлінських рішень. На теоретичному рівні рушійними силами є діалектичні суперечності. Це означає, що розвиток економіки, суспільства в такому разі відбувається через революції, повстання, кардинальну зміну влади (марно витрачаються величезні ресурси), вихід на новий рівень.

Давно назріла зміна революційної парадигми розвитку тих чи інших держав, для чого потрібно перейти від наздоганяльного до випереджального управління. На цьому етапі державні органи з відповідними повноваженнями, функціями, механізмами, інструментами мають конкретизувати проблеми впровадження інформаційних технологій, інформаційної взаємодії органів державної влади та інститутів громадянського суспільства на базі електронного урядування тощо.

На восьмому етапі здійснюється розроблення стратегії й тактики реалізації управлінських рішень інформаційної економіки. Після того, як на попередніх етапах розроблення управлінських рішень шляхом віднаходження адекватних термінів, категорій, понять знято невизначеності інформаційної сфери, встановлено масштаби інформаційного розриву між Україною й передовими країнами, конкретизовано інформаційну мету влади і громадянського суспільства, встановлено бажані та можливі результати реалізації управлінських рішень в інформаційній економіці, здійснено аналіз наявних і потрібних інформаційних ресурсів та інформаційного потенціалу, конкретизовано повноваження та відповідальність суб'єктів у процесі розроблення, ухвалення й реалізації управлінських рішень в інформаційній економіці, надано наукову характеристику рушійних сил, конкретизовано наявні та можливі проблеми інформаційного розвитку, здійснюється підготовка стратегії й тактики розроблення, ухвалення й реалізації управлінських рішень в інформаційній економіці. Аналіз практики проведення трансформації господарського розвитку засвідчує, що концепції, стратегії, програми розробляються хаотично, розглядаються дрібні проблеми, але стратегії інформаційного розвитку економіки, громадянського суспільства, державних та громадських інститутів розробляються хаотично без дотримання відповідних процедур, послідовностей, правил тощо.

На дев'ятому етапі здійснюється формування системи гарантій реалізації стратегії й тактики управлінських рішень інформаційної економіки. Попередні етапи в цьому розділі мають мати завершений, цілісний, взаємоузгоджений, замкнутий характер. Зміст гарантій має бути спрямований на усунення інформаційного розриву, усуненням інформаційної нерівності, яка зумовлена високими темпами формування інформаційної економіки.

На десятому етапі формується система оцінювання ефективності розроблення, ухвалення й реалізації публічних управлінських рішень в

інформаційній економіці. Цей етап завершує науково-методологічний цикл розроблення управлінських рішень в інформаційній економіці. Основний зміст етапу полягає в забезпеченні об'єктивності оцінки ефективності управлінських рішень в інформаційній економіці. Система оцінювання включає критерії, показники, час, місце, міру оцінювання, суб'єктів і об'єктів оцінювання, механізм оцінювання [9].

Висновки з даного дослідження. Дослідження процесу розроблення, ухвалення й реалізації управлінських рішень в інформаційній економіці України дає підстави для таких висновків.

1. Публічні управлінські рішення в інформаційній економіці мають мати адекватне науково-теоретичне обґрунтування, основами якого є термінологічне забезпечення, вибір об'єкта і предмета управлінського рішення; аналіз об'єкта і предмета в часі й просторі; визначення мети управлінського рішення; прогнозування бажаних і можливих результатів реалізації публічних рішень; аналіз ресурсів, потенціалу, потрібних для реалізації управлінських рішень; конкретизація повноважень, відповідальності суб'єктів розроблення, ухвалення й реалізація управлінських рішень; аналіз рушійних сил, які мають забезпечити реалізацію публічних рішень; розроблення стратегії й тактики реалізації публічних управлінських рішень; розроблення гарантій реалізації стратегії й тактики; розроблення системи оцінювання ефективності розроблення, ухвалення й реалізації управлінських рішень в інформаційній економіці.

2. Інформаційна економіка – це такий тип економіки, де продуктивність і конкурентоспроможність суб'єктів господарювання залежать головним чином від їх здатності генерувати, обробляти й ефективно застосовувати інформацію, засновану на знаннях, й інформація є валютою та продуктом.

3. В інформаційній економіці ціна товару не базується на його вартості, що відшкодовується не за один цикл (як у традиційній економіці),

а за багато циклів купівлі-продажу. Змінюється спосіб отримання прибутку. Ці та інші ознаки свідчать про зміну змісту інформаційної економіки, що набуває невизначених ознак і нестійкості фінансово-економічних процесів. У результаті джерела прибутку також набувають невизначеності. Інформаційна економіка набуває віртуального характеру (наприклад, формуються віртуальні корпорації, віртуальні активи, віртуальний прибуток, віртуальні гроші (біткоїн)). Формується цифрова нерівність – нерівність нового виду, соціальної диференціації, що впливає з різних можливостей використання новітніх інформаційно-комп'ютерно-інтелектуальних технологій між розвиненими країнами і країнами, що розвиваються, унаслідок суттєвої різниці в темпах зростання обсягів та номенклатури товарів і послуг, які виробляються та надаються за допомогою інформаційно-комп'ютерних технологій.

4. Сміслові наповнення управлінських рішень в інформаційній економіці має бути спрямовано на усунення цифрової нерівності, що зумовлена різними рівнем інформаційного забезпечення в різних країнах. Науково-теоретичне обґрунтування розроблення, ухвалення й реалізації управлінських рішень в інформаційній економіці має забезпечити перехід від наздоганяльного до превентивного методу, що надає можливість виявляти проблеми до їх фактичного виникнення і передбачати механізми їх усунення.

5. Такий метод передбачає розроблення, ухвалення й реалізацію публічних рішень на основі завершеного, замкненого циклу, що передбачає врахування всіх чинників (історичних, політичних, економічних та ін.) на превентивних засадах.

Перспективи подальших розвідок. Розвиток економіки має забезпечуватися сучасними інформаційно-комп'ютерно-інтелектуальними технологіями. Це зумовлює потребу дальшого вдосконалення їх науково-теоретичного обґрунтування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Електронний ресурс. [Режим доступу]: <https://studfiles.net/preview/4193988/page:13/>
2. Електронний ресурс. [Режим доступу]: [Інформаційна економіка – Вікіпедія](https://uk.wikipedia.org/wiki/Інформаційна_економіка)
<https://uk.wikipedia.org/wiki/>
3. Всесвітній саміт з питань інформаційного суспільства. Підсумкові документи / Видання Міністерства транспорту та зв'язку України. – Державний департамент з питань зв'язку та інформатизації. – Київ, 2006.
4. Малик І. П. Тенденції розвитку інформаційної економіки в Україні. Державне управління в Україні: історія державотворення, виклики та перспективи // Матеріали VI Міжнар. наук. конф. аспірантів та докторантів з державного управління, 22 трав. 2015 р. – Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2015. – 310 с.
5. Динамика курса доллара США к Биткоин (USD/BTC) | Finstat: курс [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://finstat.info/dinamika-kursa-dollar-ssha-k-bitcoin-usd-btc>.
6. Джерело: [Електронний ресурс]. – Режим доступу : bitbetnews.com.
7. Марчук Є. К. Україна: нова парадигма поступу / Марчук Є. К. – К.: Аваллон. – 2001. – 216 с.
8. Мартиненко В. Ф. Державне управління інвестиційним процесом в Україні. монографія / В.Ф.Мартиненко. – К.: Вид-во НАДУ, 2005. – 296 с.;
9. Мартиненко В. Ф. Державне управління інвестиційним процесом в Україні: навчальний посібник / В.Ф.Мартиненко. – К.: НАДУ, 2008. – 300 с.
10. Мартиненко В. Ф. Засади формування регіональних антикорупційних програм. (с.162-172). Запобігання та протидія корупції: навчальний посібник / за ред. проф. Михненка А.М.// А.М. Михненко, О.В.Руснак, А.М. Мудров та ін. – 4-е вид., перероб. і доповн. – К.: ДННУ «Акад. фін. управління», 2013. – 666 с.

Statement of the problem. An information economy is a type of economy where the productivity and competitiveness of business entities depend primarily on their ability to generate, process and effectively use knowledge-based information, and information is a currency and product.

Urgency. The semantic content of managerial decisions in the information economy should be aimed at eliminating digital inequality due to different levels of information provision in different countries. The scientific and theoretical substantiation of the development, adoption and implementation of managerial decisions in the information economy should ensure the transition from the catch-up to the preventive method, which provides the opportunity to identify problems before their actual occurrence and provide mechanisms for their elimination.

The purpose of the article is to study the peculiarities of the procedure for the development, approval and implementation of managerial decisions in the information economy.

Our task was to study the concepts of the information economy and the need to improve the appropriate procedure for the development, approval and implementation of management decisions.

Summary. Public management decisions in the information economy should have an adequate scientific and theoretical substantiation, the basis of which is the terminological support, the choice of the object and the subject of management decision; analysis of object and object in time and space; definition of the purpose of management decision; forecasting of the desired and possible results of the implementation of public decisions; analysis of resources, capacity needed to implement managerial decisions; specification of authority, responsibility of subjects of development, approval and implementation of managerial decisions; analysis of the driving forces that should ensure the implementation of public decisions; development of strategy and tactics for implementation of public management decisions; development of guarantees of implementation of strategy and tactics; development of a system for evaluating the effectiveness of the development, adoption and implementation of managerial decisions in the information economy.

Conclusions and outcomes. This method involves the development, adoption and implementation of public decisions on the basis of a completed, closed loop, which envisages taking into account all factors (historical, political, economic, etc.) on a preventive basis. The development of the economy should be provided by modern information and computer-intellectual technologies. This leads to the need for further improvement of their scientific and theoretical substantiation.